

ข้อความแนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชาย ชาวไทยและญี่ปุ่น

Profile bios of Thai and Japanese male homosexuals on dating applications

ภูวัตร ทาอินต๊ะ¹

Phuwat Thainta¹

นะกะตะนิ นะโอะคิ²

Nakatani Naoki²

¹คณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

¹Faculty of Humanities and Communication Arts, Payap University

²คณะภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยโอซากา

²Graduate School of Language and Culture, Osaka University

ผู้เขียนหลัก:

ภูวัตร ทาอินต๊ะ

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ถนนซูเปอร์ไฮเวย์เชียงใหม่-ลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000

E-Mail: phuwat.thainta@gmail.com

Received: 30 January 2022

Revised: 4 April 2022

Accepted: 7 May 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่น โดยการรวบรวมข้อมูลจากข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นจำนวน 100 ข้อความเพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นมีทั้งลักษณะที่คล้ายกันและแตกต่างกัน ลักษณะที่คล้ายกัน คือ การใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงตนเองของผู้เขียนเป็นจำนวนมาก จึงอาจกล่าวได้ว่า แม้ว่ากลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติจะพูดภาษาและมีวัฒนธรรมที่ต่างกันแต่มีจุดที่เชื่อมโยงกัน คือ การให้ความสำคัญกับลักษณะของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลแรกที่ฝ่ายตรงข้ามจะใช้พิจารณาเพื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์สำหรับลักษณะที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงความต้องการของตนเองมากกว่ากลุ่มชายรักชายชาวไทยซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมของคนสองชาติ กล่าวคือชาวญี่ปุ่นจะมีขั้นตอนและใช้เวลาสำหรับการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับเรื่องการแบ่งคนนอกและคนใน ที่จะยินยอมให้คนนอกกลายมาเป็นคนในได้นั้นจะต้องผ่านการทำความรู้จักและไว้วางใจกันก่อน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของมุมมองที่มีต่อความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติ กล่าวคือ กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะคาดหวังและมองหาการสร้างความสัมพันธ์ที่จริงจังมากกว่ากลุ่มชายรักชายชาวไทย

จากลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แม้ว่าจะเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์เฉพาะของกลุ่มชายรักชายที่ใช้บริการมีวัตถุประสงค์การใช้คล้ายกัน แต่ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนทำให้ความคิดและมุมมองที่มีต่อการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลต่อลักษณะข้อความที่ใช้บรรยายและถ่ายทอดเนื้อหาแตกต่างกันด้วย

คำสำคัญ: แอปพลิเคชันหาคู่, การแนะนำตัว, กลุ่มชายรักชายชาวไทย, กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

Abstract

This research aims to analyse and compare the profile bios of Thai and Japanese male homosexuals on dating applications. 100 statements from profiles were collected for analysis. It is found that there are similarities and differences between how Thai and Japanese male homosexuals introduced themselves on dating applications. Regarding similarities, many of the collected statements involved self description. It can be said that despite linguistic and cultural differences, the connection between the two groups is the emphasis on one's qualities. Self description of one's qualities was a significant factor in other parties deciding whether or not to initiate a relationship with a given individual.

In terms of differences, Japanese male homosexuals used statements expressing one's desire more than their Thai counterparts. This highlights the socio-cultural difference between Thai and Japanese people in that, for the latter, process and time are required to build a relationship. These requirements can be explained in relation to the insider-outsider distinction. In Japanese culture, for an outsider to become an insider, it is essential to be acquaintances and have mutual trust. In addition, the collected data reveals that the two groups hold different views of relationships. There is a greater tendency for Japanese individuals to set high expectations and seek a serious relationship. Based on language use in profile bios of Thai and Japanese male homosexuals on dating applications, it can be concluded that although users of social networking platforms targeted for male homosexuals may have similar purposes, socio-cultural differences influence their views towards relationship building.

Keywords: dating applications, self-introduction, Thai male homosexuals, Japanese male homosexuals

1. บทนำ

การแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตส่งผลให้เกิดเครือข่ายสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ เครือข่ายสำหรับการส่งข้อความ การส่งต่อข้อมูลข่าวสาร และการแสดงรูปภาพหรือวิดีโอ เป็นต้น นอกจากเครือข่ายข้างต้น เครือข่ายสำหรับการหาคู่ยังเป็นเครือข่ายอีกประเภทหนึ่งที่มีความนิยม เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ใช้บริการคนหนึ่งสามารถพบเจอกับผู้ใช้บริการคนอื่น ซึ่งอาจเป็นคนแบบที่ตนเองชื่นชอบโดยไม่มีข้อจำกัดทั้งเรื่องเวลาและระยะทาง อย่างไรก็ตามเครือข่ายสำหรับการหาคู่มีข้อเสียเช่นกัน เนื่องจากการทำความรู้จักกับบุคคลอื่นผ่านเครือข่ายประเภทนี้ ผู้ใช้บริการไม่สามารถระบุตัวตนที่แท้จริงของฝ่ายตรงข้ามได้จึงเป็นไปได้ยากที่จะเชื่อถือข้อมูลที่เห็นบนเครือข่าย ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ได้รับอันตรายและความเสียหายจากกลุ่มมิจฉาชีพ หรืออาจทำให้เกิดความรู้สึก หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีหากพบเจอกับเรื่องที่ไม่ประทับใจจากผู้ใช้บริการคนอื่นบนเครือข่าย แต่เนื่องจากลักษณะเฉพาะของเครือข่ายประเภทนี้ที่ช่วยให้ผู้คนจำนวนมากได้พบเจอกัน โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและระยะทางจึงดึงดูดให้มีผู้มาใช้บริการโดยที่ไม่สนใจต่ออันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

ปัจจุบันนอกจากเครือข่ายการหาคู่สำหรับผู้ใช้บริการโดยทั่วไปแล้วยังมีเครือข่ายการหาคู่สำหรับผู้ใช้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่ที่มีไว้สำหรับการหาคู่เท่านั้นแต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับการแสดงออกด้านอารมณ์และความรู้สึก การพูดคุยเพื่อสร้างความสัมพันธ์ รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอีกด้วย (Duangwises, 2002 as cited in Duangwises, 2018, p. 160 & Soontravaravit, 2010, p. 57) ในบรรดาเครือข่ายการหาคู่สำหรับผู้ใช้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เครือข่ายการหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายเป็นเครือข่ายที่มีให้บริการแอปพลิเคชันอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น blued, Grindr, JACK' D, Hornet และ 9Monsters เป็นต้น การแพร่หลายของเครือข่ายการหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายนั้น ได้ช่วยให้มีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครือข่ายนี้ว่า เป็นพื้นที่สำหรับใช้แสดงตัวตนเพื่อสร้างความสัมพันธ์และมิตรภาพ รวมถึงเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ใช้บริการบนเครือข่ายเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นที่มาที่ทำให้เกิดความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับกลุ่มคนเหล่านี้มากขึ้นด้วย เช่น Duangwises (2019) และ Soontravaravit (2010) Duangwises (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวตนของเกย์ไทยผ่านเนื้อหาที่ปรากฏในเว็บไซต์ ส่วน Soontravaravit (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความหมาย การแสดงตัวตนและการต่อรองของเกย์ไทยผ่านพื้นที่แห่งความเป็นจริงและพื้นที่ไซเบอร์

เครือข่ายการหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายยังเป็นที่นิยมในประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ประเทศไทยและญี่ปุ่น เป็นต้น โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่นที่มักถูกมองว่ายังไม่เปิดรับเรื่องความหลากหลายทางเพศมากนัก แต่กลับเป็นประเทศที่คิดค้นแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายที่

มีชื่อว่า 9Monsters นอกจากนี้ยังมีการรณรงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ พร้อมกับผลักดันให้มีการออกกฎหมายรับรองกลุ่มคนเหล่านี้มากขึ้น จึงทำให้คิดได้ว่าจะมีกลุ่มชายรักชายที่ใช้บริการเครือข่ายการหาคู่อยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งเป็นที่มาของการศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายออนไลน์สำหรับการหาคู่ของกลุ่มคนเหล่านี้ ได้แก่ งานวิจัยของ Kinjo (2010) Ta-inta (2014) และ Baudinette (2017) เป็นต้น Kinjo (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อความที่ปรากฏในกระดานข้อความสำหรับการหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นในจังหวัดโอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น Ta-inta (2014) (2557) ได้ศึกษาลักษณะของเนื้อหาข้อความของผู้ใช้บริการชาวญี่ปุ่นที่ปรากฏในแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชาย และ Baudinette (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ผ่านการใช้ภาษาในกระดานข้อความสำหรับการหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายในหลากหลายแง่มุม เช่น งานวิจัยของ Duangwises (2009) และ Soontravaravit (2010) แต่งานวิจัยเหล่านี้ยังศึกษาเฉพาะเรื่องการแสดงตัวตนของกลุ่มชายรักชายเป็นหลัก ยังไม่ได้เน้นศึกษาเกี่ยวกับข้อความที่กลุ่มชายรักชายใช้สื่อสารบนเครือข่าย ในขณะที่งานวิจัยของ Kinjo (2010) และ Baudinette (2017) นั้นแม้จะได้ศึกษาข้อมูลจากกระดานข้อความของผู้ใช้บริการจำนวนมาก แต่ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นเพียงการพูดโต้ตอบระหว่างผู้ใช้บริการและไม่มีหลากหลายเหมือนกับข้อความที่ใช้แนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่ในปัจจุบัน ส่วนงานวิจัยของ Ta-inta (2014) นั้น แม้จะใช้ข้อมูลจากข้อความที่ใช้แนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่แต่ก็ไม่ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาข้อความกับรูปแบบในการสร้างความสัมพันธ์กับฝ่ายตรงข้าม และยังไม่พบการศึกษาเปรียบเทียบการแสดงตัวตนหรือพฤติกรรมการใช้ของกลุ่มชายรักชายทั้งชาวไทยและญี่ปุ่น รวมถึงประเด็นที่น่าสนใจ อย่างเช่น การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการใช้ข้อความบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายที่พูดภาษาและมีวัฒนธรรมต่างกัน ซึ่งเป็นประเด็นใหม่ที่จะทำให้ได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของมนุษย์ในสังคมที่มีทั้งความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น อีกทั้งยังเคยใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นจึงสังเกตเห็นว่า ประเทศญี่ปุ่นนั้นมีวัฒนธรรมที่โดดเด่นและแตกต่างจากประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย เช่น เรื่องการแบ่งคนในและคนนอก¹ ซึ่งประเด็นด้านวัฒนธรรมดังกล่าวอาจมีส่วนสะท้อนความคิดและมุมมองของผู้ใช้ภาษาที่ถ่ายทอดผ่านข้อความบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวบน

¹ คนใน หมายถึง บุคคลในครอบครัว บุคคลที่อยู่ในกลุ่มหรือองค์กรเดียวกัน คนนอก หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้อยู่ในครอบครัว บุคคลที่อยู่ต่างกลุ่มหรือองค์กร และยังรวมถึงคนต่างเชื้อชาติและต่างวัฒนธรรม

แอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นว่ามีลักษณะที่คล้ายกันหรือแตกต่างกันอย่างไร หากปรากฏส่วนที่คล้ายกันจะแสดงให้เห็นถึงจุดเชื่อมโยงลักษณะของกลุ่มชายรักชายอย่างไร ในขณะที่ส่วนที่แตกต่างกันจะแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์และสังคมและวัฒนธรรมของคนทั้งสองชาติอย่างไร

2. ระเบียบวิธีวิจัย

2.1 กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อความที่ใช้แนะนำตัวจากแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายที่มีชื่อว่า JACK'D เพื่อนำมาวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อหา โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อความที่นำมาใช้ศึกษาว่าต้องพิมพ์ด้วยภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาไทยโดยเจ้าของภาษา ข้อความที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษไทยดังกล่าวต้องมีความยาวตามที่กำหนด เพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนข้อความกับรูปแบบในการสร้างความสัมพันธ์กับฝ่ายตรงข้าม รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเนื้อหาข้อความที่ใช้แนะนำตัวกับลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อหาข้อความที่ใช้แนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติตามทฤษฎีสังคมศาสตร์และวัจนปฏิบัติศาสตร์ ด้วยกรอบแนวคิดต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสังคมโดยทฤษฎีการละคร (Dramaturgical Theory) ของ Goffman (1959) และการวิเคราะห์การใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ โดยทฤษฎีความสุภาพ (Politeness Theory) และการคุกคามหน้า (Face Threatening Acts) ของ Brown and Levinson (1987)

2.2 ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

จากการสำรวจเบื้องต้น ข้อความที่ใช้แนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายที่มีชื่อว่า JACK' D ไม่ได้มีเพียงข้อมูลส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลที่คุณเขียนต้องการบรรยายและถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้ เช่น รสนิยมหรือคนแบบที่คุณเขียนชื่นชอบ และการแสดงความต้องการของคุณเขียน เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อความที่ใช้แนะนำตัวดังกล่าวมีความหลากหลายของข้อมูลและมีความน่าสนใจที่จะนำมาศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดและมุมมองที่ถ่ายทอดผ่านข้อความ นอกจากนี้จากการสมัครเป็นสมาชิกเพื่อทดลองใช้บริการแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชาย เช่น JACK' D, Grindr, Hornet, 9Monster เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่า JACK' D เป็นแอปพลิเคชันหาคู่ที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้บริการทั้งชาวไทยและญี่ปุ่น และยังเป็นแอปพลิเคชันที่ผู้ใช้บริการมักจะบรรยายข้อมูลโดยเฉพาะการแนะนำตัวมากกว่าแอปพลิเคชันอื่น ๆ

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาของงานวิจัยนี้ คือ ข้อความที่ใช้แนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่โดยแบ่งออกเป็นข้อความของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นจำนวน 50 ข้อความในพื้นที่จังหวัดโอซากา ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้วิจัยเคยอาศัยอยู่และเคยทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น และข้อความของกลุ่มชายรักชายชาวไทยจำนวน 50 ข้อความในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดขอนแก่น²

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ คือ โทรศัพท์มือถือแบบ “สมาร์ทโฟน” ที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตได้ และแบบแบ่งประเภทความหมายของลักษณะเนื้อหาข้อความ

2.5 วิธีดำเนินการวิจัย

2.5.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยเริ่มจากลงทะเบียนสมัครเป็นสมาชิกเพื่อเข้าใช้บริการแอปพลิเคชันหาคู่ หลังจากเข้าสู่ระบบ ผู้วิจัยสร้างบัญชีส่วนตัวและเพิ่มเติมข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลที่ใช้เพื่อแนะนำตัวเอง

2.5.2 เมื่อกำหนดตำแหน่งที่ตั้งแล้วจะปรากฏหน้าจอที่แสดงบัญชีส่วนตัวของผู้ใช้บริการคนอื่นบนแอปพลิเคชัน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อความที่ใช้แนะนำตัวของผู้ใช้บริการคนอื่น

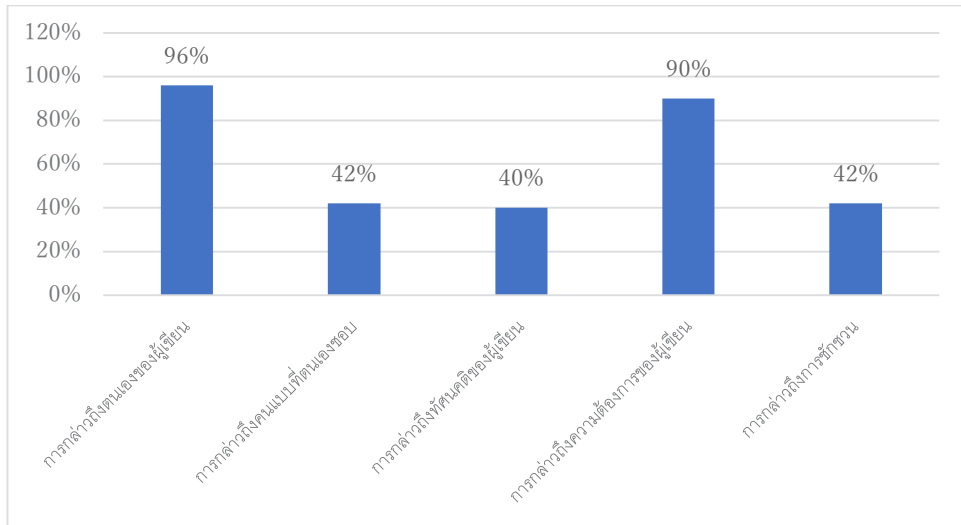
2.5.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อความที่ใช้แนะนำตัวจำนวน 100 ข้อความโดยแบ่งเป็นชาติละ 50 ข้อความ จากนั้นจึงใช้แบบแบ่งประเภทลักษณะข้อความเพื่อแบ่งกลุ่มเนื้อหาตามความหมายที่ผู้เขียนบรรยาย และคำนวณหาอัตราการปรากฏลักษณะของเนื้อหาข้อความแต่ละประเภทและแสดงผลเป็นจำนวนร้อยละ

2.5.4 ผู้วิจัยสรุปและวิเคราะห์ผลการศึกษาที่ได้โดยอ้างอิงทฤษฎีการละคร (Dramaturgical Theory) ของ Goffman (1959) ทฤษฎีความสุภาพ (Politeness Theory) แลแนวคิดเรื่องการคุกคามหน้า (Face Threatening Acts) ของ Brown and Levinson (1987)

² เนื่องจากข้อความที่ใช้แนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยที่มีความยาวของเนื้อหาเป็นไปตามเงื่อนไขที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ มีจำนวนไม่ถึง 50 ข้อความ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลของผู้ใช้บริการจากกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดขอนแก่นซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่มีผู้ให้บริการอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อให้มีจำนวนของข้อความเท่ากับกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

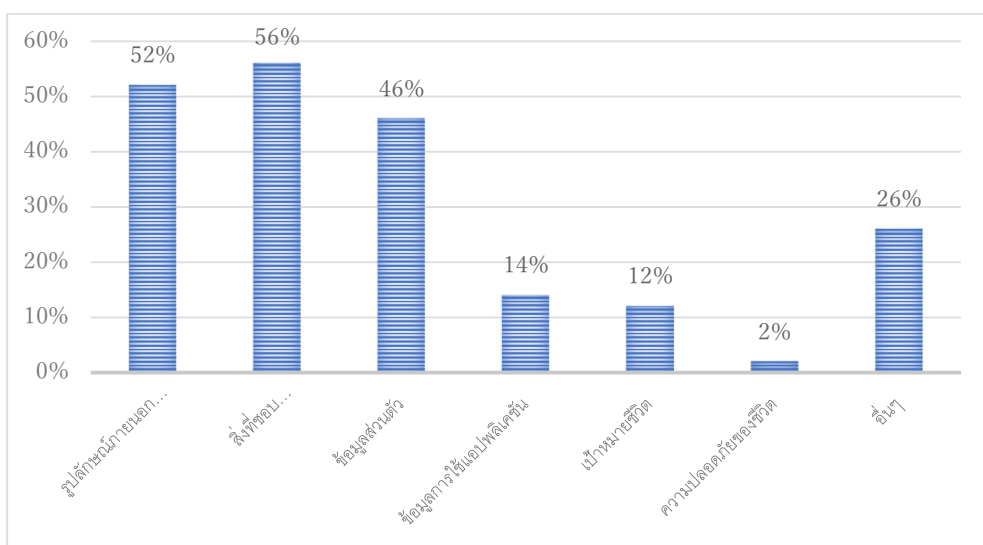
3. ผลการศึกษา

3.1 ลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

แผนภูมิ 1 อัตราการปรากฏของลักษณะข้อความที่ใช้แนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

จากแผนภูมิ 1 จะเห็นได้ว่า ข้อความที่กล่าวถึงตนเองและความต้องการของผู้เขียนเป็นลักษณะที่พบเป็นจำนวนมากโดยมีอัตราการปรากฏมากถึงร้อยละ 96 และ 90 ของข้อความทั้งหมด หากแบ่งลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงตนเองสามารถแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะตามแผนภูมิ 2

แผนภูมิ 2 อัตราการปรากฏของลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงตนเองของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

จากแผนภูมิ 2 จะเห็นได้ว่า อัตราการปรากฏของลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงตนเองของผู้เขียนที่พบมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ สิ่งที่ชอบหรือเรื่องที่ชอบทำ, รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัยและบทบาททางเพศ และข้อมูลส่วนตัว โดยมีอัตราการปรากฏคิดเป็นร้อยละ 56, 52 และ 46 ตามลำดับ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างข้อความที่กล่าวถึงตนเองและความต้องการของผู้เขียนซึ่งเป็นลักษณะที่พบเป็นจำนวนมากเพื่ออธิบายให้เข้าใจมากขึ้น

3.1.1 การกล่าวถึงตนเองผู้เขียน

- 1) 音楽聞いたり近場に旅行に行ったりするのが好きです。あと、カレーが大好きです。
ชอบฟังเพลง ชอบไปเที่ยวสถานที่ใกล้ ๆ และก็ชอบกินแกงกะหรี่ครับ

จากตัวอย่างที่ 1 ผู้เขียนได้กล่าวถึงเรื่องที่ชอบทำและสิ่งที่ชอบโดยบรรยายว่า ชอบฟังเพลงไปเที่ยวสถานที่ใกล้ ๆ และรับประทานแกงกะหรี่ การบรรยายเนื้อหาเช่นนี้เป็นการช่วยให้อีกฝ่ายที่ชอบทำกิจกรรมคล้ายกันตัดสินใจส่งข้อความเพื่อสนทนากับผู้เขียนได้ง่ายขึ้น อีกด้านหนึ่งก็ช่วยให้อีกฝ่ายที่ไม่ได้ชอบทำกิจกรรมหรือมีสิ่งที่ชอบคล้ายกันต้องเสียเวลาในการสนทนากับผู้เขียนด้วยเช่นกัน

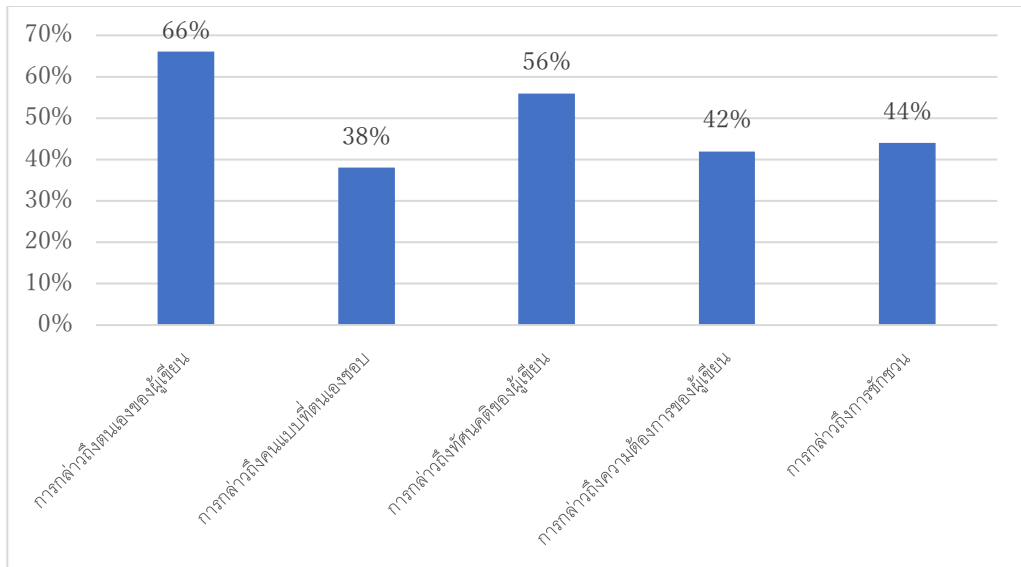
3.1.2 การกล่าวถึงความต้องการของผู้เขียน

- 2) タイプとか関係なく文化芸術や美食に楽しんだり、古都観光やラグジュアリーな大人の旅ができる友達 (H無し) ができたらイイなあ。 メッセには100%返信するので気軽に

ไม่เกียวกว่าจะเป็นคนแบบที่ชอบหรือไม่ ขอมีเพื่อนที่ชอบแนวศิลปะ ชอบกิน ชอบเที่ยวเมืองเก่าและเที่ยวแบบลักซ์วรี (ไม่มีเรื่อง sex) ตอบข้อความกลับทุกคน ส่งข้อความมาหาได้เลย

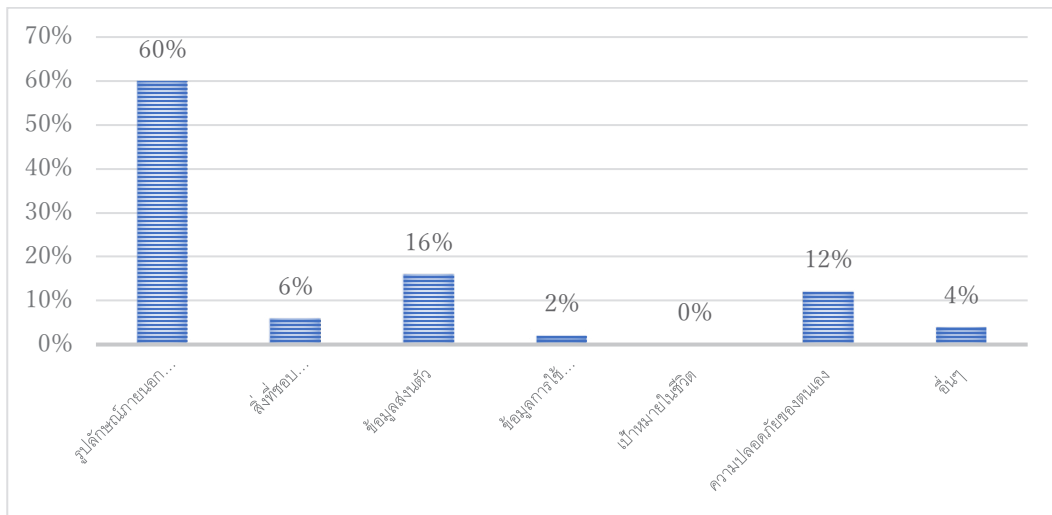
จากตัวอย่างที่ 2 ผู้เขียนได้กล่าวถึงความต้องการที่จะทำกิจกรรมหรืองานอดิเรกร่วมกันกับอีกฝ่ายอย่างชัดเจนโดยที่ไม่ได้แสดงความต้องการเรื่องเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังแสดงความต้องการให้อีกฝ่ายส่งข้อความมาทักทายด้วย การบรรยายเนื้อหาเช่นนี้เป็นการช่วยให้อีกฝ่ายสามารถมองเห็นภาพได้ง่ายขึ้นว่า ลักษณะของกิจกรรมที่จะทำร่วมกันและความสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้จะเป็นเช่นไร รวมถึงช่วยให้ตัดสินใจส่งข้อความเพื่อสนทนากับผู้เขียนได้ง่ายขึ้นด้วยเช่นกัน

3.2 ลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทย

แผนภูมิ 3 อัตราการปรากฏของลักษณะข้อความที่ใช้แนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทย

จากแผนภูมิ 3 จะเห็นได้ว่า ข้อความที่กล่าวถึงตนเองและทัศนคติกับพฤติกรรมของผู้เขียนเป็นลักษณะที่พบมากที่สุดสองอันดับแรก โดยมีอัตราการปรากฏคิดเป็น ร้อยละ 66 และ 56 ของข้อความทั้งหมด หากแบ่งลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงตนเองสามารถแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะตามแผนภูมิ 4

แผนภูมิ 4 อัตราการปรากฏของลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงตนเองของกลุ่มชายรักชายชาวไทย

จากแผนภูมิ 4 จะเห็นได้ว่า อัตราการปรากฏของลักษณะย่อยของข้อความที่กล่าวถึงผู้เขียนที่พบมากที่สุดคือ รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัยและบทบาททางเพศ โดยคิดเป็นร้อยละ 60 ของข้อความทั้งหมด ส่วนลักษณะย่อยประเภทอื่นพบไม่มากนัก เช่น ข้อมูลส่วนตัวและความปลอดภัยของตนเองที่มีอัตราการปรากฏเพียงแค่อ้อยละ 16 และ 12 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังไม่พบข้อความที่กล่าวถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเอง ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างข้อความที่กล่าวถึงตนเองและการกล่าวถึงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เขียนซึ่งเป็นลักษณะที่พบเป็นจำนวนมากเพื่ออธิบายให้เข้าใจมากขึ้น

3.2.1 การกล่าวถึงตนเองของผู้เขียน

3) ผมหน้าตาไม่ค่อยดี ผิวเข้ม ๆ และกัตัวเล็กหน่อยครับ

จากตัวอย่างที่ 3 จะเห็นได้ว่า ผู้เขียนบรรยายรูปลักษณ์ภายนอกของตนเองว่า มีหน้าตาที่ไม่ดี มีผิวสีเข้ม และรูปร่างเล็กซึ่งมักถูกมองว่าเป็นลักษณะที่ไม่ได้รับความนิยมสำหรับกลุ่มชายรักชายชาวไทย แม้ว่าการบรรยายลักษณะภายนอกจะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อีกฝ่ายจินตนาการถึงรูปร่างหน้าตาของผู้เขียนได้ง่ายขึ้นซึ่งอาจทำให้เกิดความประทับใจตามมา แต่การบรรยายเนื้อหาตามที่

ปรากฏในตัวอย่างที่ 3 สามารถตีความได้ว่า หากมีการนัดพบเจอกัน ผู้เขียนอาจไม่ต้องการให้อีกฝ่ายคาดหวังกับรูปลักษณ์ภายนอกของตนเองได้อีกด้วย

3.2.2 การกล่าวถึงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้เขียน

4) การถามชื่อก่อนที่จะถามว่าแฉะไหน แบบไหน ผมว่ามันน่าจะเป็นมารยาทที่ดีนะ นั่นแสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยคุณยังอยากรู้จักคนที่ทักเขาไป ไม่ได้คิดแต่จะจ้องหา sex เป็นหลัก ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงจะคิดแบบนั้นก็ตาม

จากตัวอย่างที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้บรรยายทัศนคติเกี่ยวกับการทำความรู้จักกันในแอปพลิเคชันนี้ว่า ควรเริ่มต้นทำความรู้จักกันโดยการแนะนำตัวก่อนและไม่ควรเน้นเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นหลัก เช่น การถามบทบาททางเพศของอีกฝ่ายว่าเป็นแบบไหนหรือที่อยู่ของอีกฝ่ายก่อนที่จะแนะนำตัว แม้ว่าแอปพลิเคชันหาคู่สำหรับกลุ่มชายรักชายจะมีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์แบบตรงไปตรงมาเป็นเรื่องปกติ แต่ยังมีผู้ใช้บริการที่คิดว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องที่เสียมารยาทหรืออาจสร้างความไม่พอใจให้อีกฝ่ายได้ ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ตนเองพบเจอกับพฤติกรรมนี้ในภายหลังจึงพบข้อความที่แสดงทัศนคติดังกล่าวในการแนะนำตัวด้วย

4. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวบนแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่น

ลักษณะ	ลักษณะย่อย	กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น	กลุ่มชายรักชายชาวไทย
1. การกล่าวถึงตนเองของผู้เขียน	1.1 รูปลักษณ์ภายนอก, ลักษณะนิสัย, บทบาททางเพศ	พบข้อความที่บรรยายรูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัยและบทบาททางเพศอย่างชัดเจน	พบข้อความที่บรรยายรูปลักษณ์ภายนอกและบทบาททางเพศเป็นจำนวนมาก แต่ไม่บรรยายเกี่ยวกับลักษณะนิสัย
	1.2 สิ่งที่ชอบหรือเรื่องที่ชอบทำ	พบข้อความที่บรรยายสิ่งที่ชอบหรือเรื่องที่ชอบทำเป็นจำนวนมาก บรรยายเนื้อหาอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมหรืองานอดิเรกที่สามารถทำร่วมกัน	พบข้อความที่บรรยายสิ่งที่ชอบหรือเรื่องที่ชอบทำไม่มากนัก (อัตราการปรากฏน้อยที่สุดในลักษณะย่อย บรรยายเนื้อหาไม่ค่อยชัดเจนเท่ากับกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น)
	1.3 ข้อมูลส่วนตัว	พบข้อความที่บรรยายข้อมูลส่วนตัวอย่างชัดเจนเป็นจำนวนมาก	พบข้อความที่บรรยายข้อมูลส่วนตัวไม่มากนัก
	1.4 ข้อมูลการใช้แอปพลิเคชัน	พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไม่มากนัก บรรยายเกี่ยวกับระยะเวลาการเริ่มใช้บริการ	พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันเพียง 1 ข้อความ
	1.5 เป้าหมายในชีวิต	พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตไม่มากนัก	ไม่พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิต
	1.6 ความปลอดภัยของตนเอง	พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองเพียง 1 ข้อความ	พบข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองไม่มากนัก

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่น (ต่อ)

ลักษณะ	ลักษณะย่อย	กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น	กลุ่มชายรักชายชาวไทย
	1.7 อื่นๆ	พบข้อความที่มีเนื้อหาหลากหลายโดยพบลักษณะย่อยอื่นๆนอกเหนือจาก 6 ลักษณะข้างต้น	เนื้อหาข้อความไม่ค่อยมีความหลากหลาย
2. การกล่าวถึงคนแบบที่ตนเองชอบ		อัตราการปรากฏของข้อความไม่สูงมากนัก หลีกเลี่ยงการบรรยายเนื้อหาอย่างชัดเจน	อัตราการปรากฏของข้อความไม่สูงมากนัก หลีกเลี่ยงการบรรยายเนื้อหาอย่างชัดเจน
3. การกล่าวถึงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้เขียน		บรรยายทัศนคติเชิงลบต่ออีกฝ่ายโดยใช้วิธีพูดที่สุภาพ	บรรยายทัศนคติเชิงลบต่ออีกฝ่ายอย่างตรงไปตรงมา
4. การกล่าวถึงความต้องการของตนเองของผู้เขียน		อัตราการปรากฏของข้อความสูงมาก บรรยายเนื้อหาอย่างชัดเจน เช่น ความสัมพันธ์ที่ต้องการ วิธีการที่จะเริ่มความสัมพันธ์ กิจกรรมที่จะทำเพื่อสานสัมพันธ์ต่อไป เป็นต้น	อัตราการปรากฏของข้อความต่ำ บรรยายเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ต้องการเท่านั้น
5. การกล่าวถึงการชักชวน		อัตราการปรากฏของข้อความไม่สูงมากนัก บรรยายเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะชักชวนให้อีกฝ่ายสามารถพบเจอกันได้โดยง่าย	อัตราการปรากฏของข้อความไม่สูงมากนัก บรรยายเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะชักชวนให้อีกฝ่ายทำเมื่อพบเจอกัน

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะข้อความที่ใช้แนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นจะเห็นได้ว่า มีทั้งลักษณะการใช้ข้อความที่คล้ายกันและแตกต่างกัน ลักษณะที่คล้ายกัน คือ การใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงตนเองเป็นจำนวนมาก การบรรยายเกี่ยวกับตนเองถือว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญ เนื่องจากช่วยให้อีกฝ่ายได้มองเห็นภาพเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย บทบาททางเพศ เรื่องที่ชอบทำ และหน้าที่การทำงานของผู้เขียนข้อความ การให้ความสำคัญกับการกล่าวถึงตนเองนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการละครของ Goffman (1959) เรื่องการให้ความสำคัญกับลักษณะภายนอกของตนเองที่เปรียบเสมือนส่วนหน้าของโรงละคร สอดคล้องกับงานศึกษาของ Kinjo (2010) ที่เสนอไว้ว่า ลักษณะข้อความที่กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นใช้บนกระดานข้อความหาคู่มากที่สุดคือ ข้อความที่กล่าวถึงรูปร่างภายนอก และการใช้คำศัพท์บรรยายรูปลักษณ์อย่างละเอียด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Duangwiset (2009) และ Baudinette (2017) ที่สรุปไว้ว่า กลุ่มชายรักชายมักจะให้ความสำคัญกับเรื่องลักษณะภายนอกและบทบาททางเพศของตน โดยจะแสดงออกถึงความเป็นชาย (Masculinity) และความเข้มแข็ง (Hunky) มากกว่าความเป็นหญิง (Femininity) และความน่ารัก (Cuteness) กล่าวคือบทบาททางเพศที่เป็นรุกและสมชายชาตรีจะเป็นที่ชื่นชอบ และได้รับความนิยมจากผู้ให้บริการคนอื่นบนเครือข่ายออนไลน์จึงอาจกล่าวได้ว่า แม้ว่ากลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติจะพูดภาษาและมีวัฒนธรรมที่ต่างกันแต่ก็มีจุดที่เชื่อมโยงกันคือ การให้ความสำคัญกับลักษณะภายนอกของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลแรกที่ฝ่ายตรงข้ามจะใช้พิจารณาเพื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาลักษณะย่อยของการกล่าวถึงตนเองแล้วพบว่า มีลักษณะการใช้ข้อความที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เนื้อหาข้อความของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นจะมีความหลากหลายกว่าเนื้อหาข้อความของกลุ่มชายรักชายชาวไทย โดยสังเกตได้จากการบรรยายทั้งเรื่องที่ชอบทำ รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย บทบาททางเพศ และข้อมูลส่วนตัว ซึ่งมีอัตราการปรากฏของข้อความในระดับที่ใกล้เคียงกัน ในขณะที่กลุ่มชายรักชายชาวไทยมีการบรรยายเฉพาะเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกและบทบาททางเพศเป็นหลัก จากประเด็นนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในแง่มุมที่หลากหลายและชัดเจนกว่าการบรรยายเนื้อหาดังกล่าวจะทำให้อีกฝ่ายสามารถเห็นภาพว่า ผู้เขียนข้อความมีรูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัยและบทบาททางเพศอย่างไร ชอบทำกิจกรรมอะไร มีหน้าที่การงานอะไรหรือมีวันหยุดจากการทำงานตรงกันหรือไม่ ซึ่งการบรรยายดังกล่าวนี้สามารถตีความได้ว่ากลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมองถึงการสร้างความสัมพันธ์หรือการคบหากันในระยะยาว ไม่ใช่เพียงการพบเจอกันแค่ครั้งคราวเท่านั้น

นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ การใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงการชักชวนและคนแบบที่ตนเองชอบในปริมาณที่ไม่สูงมากเหมือนกัน ข้อความที่กล่าวถึงการชักชวน บางครั้งอาจมีเนื้อหาที่บรรยายถึงการขอร้องหรือสั่งให้อีกฝ่ายทำบางสิ่งบางอย่างทางอ้อม นอกจากนี้กิจกรรมที่ชักชวนให้ทำนั้นอาจเป็นเรื่องที่อีกฝ่ายไม่สนใจหรือไม่ต้องการทำ จึงเป็นเหตุให้กลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติไม่นิยมใช้ข้อความเพื่อชักชวนในสถานการณ์ที่ทั้งสองฝ่ายยังไม่ได้รู้จักกันดี ผลการศึกษาดังกล่าวจึงมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความสุภาพของ Brown and Levinson (1987) ที่กล่าวไว้ว่า การกระทำหรือคำพูดที่คุกคามหน้าด้านลบ (Negative Face) เป็นการกระทำด้วยคำพูดที่แสดงถึงการขัดขวางสิทธิ เสรีภาพ หรือการบังคับ เช่น การสั่ง การขอร้อง การเสนอ เป็นต้น ซึ่งในสถานการณ์ของการกล่าวถึงการชักชวนนั้นเป็นการแสดงเจตนาให้อีกฝ่ายทำอะไรบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการทำ และเป็นการกระทำที่คุกคามหน้าด้านลบของผู้อ่านได้

สำหรับการกล่าวถึงคนแบบที่ตนเองชอบถือว่าเป็นข้อมูลที่ช่วยให้อีกฝ่ายสามารถพิจารณาได้ว่าตนเองจะเป็นคนแบบที่ผู้เขียนข้อความชอบหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามอัตราการปรากฏของข้อความดังกล่าวถือว่าไม่สูงมากนักซึ่งอาจมีสาเหตุจากหากมีการบรรยายลักษณะของคนแบบที่ตัวเองชอบอย่างละเอียดจะส่งผลให้อีกฝ่ายรู้สึกว่าคุณเขียนข้อความกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับรสนิยมมากเกินไปจนทำให้ไม่กล้าที่จะเริ่มทำความรู้จักกับผู้เขียนข้อความได้

สำหรับลักษณะที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงความต้องการของตนเองมากกว่ากลุ่มชายรักชายชาวไทย สาเหตุที่ทำให้อัตราการปรากฏของข้อความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดอาจเกิดจากมุมมองที่มีต่อเรื่องความต้องการแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมองว่า การบรรยายเกี่ยวกับความต้องการของตนเองอย่างชัดเจน โดยเริ่มจากระบุลักษณะความสัมพันธ์แบบที่ตนเองต้องการ จากนั้นเมื่อเริ่มพูดคุยกันแล้วผู้เขียนข้อความจะแสดงความต้องการ เช่น การให้ส่งข้อความ สุดท้ายหากมีการพัฒนาความสัมพันธ์ไปในทางที่ดีขึ้น ผู้เขียนจะบรรยายถึงเรื่องที่ต้องการทำร่วมกัน เช่น การนัดพบเจอกันและทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งมุมมองดังกล่าวจะช่วยให้อีกฝ่ายสามารถมองเห็นภาพเกี่ยวกับขั้นตอนของความสัมพันธ์และกิจกรรมที่จะทำร่วมกันได้ชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตามกลุ่มชายรักชายชาวไทยอาจมองว่าการบรรยายเกี่ยวกับความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนนั้นจะทำให้อีกฝ่ายรู้สึกถูกคาดหวังจากความสัมพันธ์ก่อนที่จะพบเจอกันจึงมีการบรรยายเพียงแค่รูปแบบความสัมพันธ์ที่ตนเองต้องการเท่านั้น ประเด็นข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมของคนสองชาติ กล่าวคือ ในกรณีที่จะสร้างความสัมพันธ์กับใครสักคน ชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาและมีขั้นตอนสำหรับการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับเรื่องการแบ่งคนในและคนนอก ที่จะยินยอมให้คนนอกกลายมาเป็นคนในได้นั้นจะต้องผ่านการทำความรู้จักและไว้วางใจใจกันก่อน รวมถึงชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญต่อการบรรยายเนื้อหาในข้อความแนะนำตนเองซึ่งจะเชื่อมโยงกับ

เรื่องความใส่ใจรายละเอียดและความพิถีพิถันในการทำบางสิ่งบางอย่าง (Kodawari) นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของมุมมองที่มีต่อความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติ กล่าวคือ กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะคาดหวังและมองหาการสร้างความสัมพันธ์ที่จริงจังมากกว่ากลุ่มชายรักชายชาวไทย ดังจะเห็นได้จาก การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอย่างหลากหลายและแสดงความต้องการของตนเองจากอีกฝ่ายเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมองเห็นภาพความสัมพันธ์หลังจากทำความรู้จักกันได้มากขึ้น

นอกจากนี้แม้ว่ากลุ่มชายรักชายทั้งสองชาติจะใช้ข้อความเพื่อกล่าวถึงทัศนคติและพฤติกรรมของตนเองในปริมาณที่ไม่ต่างกันมากนัก แต่มีการบรรยายเนื้อหาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการแสดง ความไม่พอใจต่อความไม่จริงใจของผู้ให้บริการคนอื่นในแอปพลิเคชัน กล่าวคือกลุ่มชายรักชายชาวไทย บรรยายเนื้อหาแสดงความไม่พอใจดังกล่าวอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งต่างจากกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นที่ บรรยายเนื้อหาด้วยความสุภาพ การแสดงความไม่พอใจที่มีต่อประสบการณ์ในแอปพลิเคชันชี้ให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นแล้วกลุ่มชายรักชายชาวไทยยังไม่ได้ใส่ใจไว้วางใจกับการหาคู่ผ่านแอปพลิเคชันนี้มากนัก

จากลักษณะการใช้ข้อความแนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่นข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แม้ว่าจะเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์เฉพาะของกลุ่มชายรักชายที่ผู้ใช้บริการมีวัตถุประสงค์การใช้ คล้ายกัน แต่ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนทำให้ความคิดและมุมมองที่มีต่อการสร้าง ความสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลต่อลักษณะข้อความที่ใช้บรรยายและถ่ายทอดเนื้อหาแตกต่างกันด้วย หากพิจารณาจาก เรื่องลักษณะ ความชัดเจนและความหลากหลายของเนื้อหาข้อความแล้วจะเห็นได้ว่า ลักษณะข้อความของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นถึงความจริงใจต่อการสร้างความสัมพันธ์และมอง หาความสัมพันธ์กับอีกฝ่ายในระยะยาวมากกว่ากลุ่มชายรักชายชาวไทย นอกจากนี้หากพิจารณาเรื่อง ปริมาณของเนื้อหาที่บรรยายยังเห็นได้ว่า กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีการบรรยายเนื้อหาปริมาณมาก แสดงให้เห็นว่ามีภาระหนักถึงเรื่องความสัมพันธ์อย่างจริงจังจึงทำให้ดูเหมือนว่ามีขั้นตอนในการสร้าง ความสัมพันธ์ ซึ่งต่างจากกลุ่มชายรักชายชาวไทยที่บรรยายเนื้อหาปริมาณน้อยกว่า ซึ่งทำให้คิดได้ว่าไม่มี ความจริงจังต่อเรื่องความสัมพันธ์เท่ากับกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

5. ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะข้อความที่ใช้แนะนำตัวของกลุ่มชายรักชายชาวไทยและญี่ปุ่น แต่ ยังขาดการพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ ในบัญชีส่วนตัวของผู้ใช้บริการ ได้แก่ รูปภาพ และข้อความโต้ตอบ จึง ทำให้ผลการศึกษาที่ได้ยังไม่ครอบคลุมเพราะเป็นเพียงการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่า การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูล กล่าวคือ ผู้ใช้บริการบางส่วนไม่นิยมลง รูปภาพในบัญชีส่วนตัว และผู้วิจัยไม่สามารถกำหนดได้ว่าผู้ใช้บริการที่ผู้วิจัยเลือกส่งข้อความไปทักทาย

นั้นจะตอบกลับข้อความหรือไม่เพราะเป็นเรื่องของความชื่นชอบส่วนบุคคล ดังนั้นการเก็บข้อมูลข้างต้นจะเป็นประเด็นใหม่และความท้าทายสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป นอกจากนี้งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาข้อความของผู้ใช้บริการชาวไทยและญี่ปุ่น ในอนาคตหากมีการเปรียบเทียบข้อความของผู้ใช้บริการจากประเทศอื่น ๆ จะทำให้ทราบถึงจุดเชื่อมโยงและจุดที่แตกต่างกันซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์และสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มชายรักชายที่ชัดเจนมากขึ้น

References

- Baudinette, T. (2017). Constructing identities on Japanese gay dating site: Hunkiness cuteness and the desire for heteronormative masculinity. *Journal of Language and Sexuality*, 6(2), 232-261.
- Brown, P., & Levinson, S. C. (1987). *Politeness: Some universals in language ssage*. Cambridge University Press.
- Goffman, E. (1959). *The presentation of self in every life*. Doubleday Anchor.
- Duangwises, N. (2002). The city park myth: Narratives of Bangkok gay male in cyberspace. *Political Sciences Journal*, 23(1), 77-116. (in Thai)
- Duangwises, N. (2009). Homomascularity and problematized Thai gay identity in cyberspace. *The Journal of the Thai Khadi Research Institute*, 2(1), 188-226. (in Thai)
- Duangwises, N. (2018). The proliferation of masculinity consumption and construction in modern Thai gay communities since 1960s to 2010s. *Journal of Anthropology, Sirindhorn Anthropology Center (JASAC)*, 1(2), 130-182. (in Thai)
- Kinjo, K. (2010). Are there any tops who can fuck me?: The quantitative analysis of posts on a Japanese gay dating bulletin board system in Okinawa prefecture. *Journal of Queer Studies Japan*, 3, 39-61. (in Japanese)
- Jackson, P. A., & Duangwises, N. (2009). *Thai gay and kathoey media: Claiming space for vioce of sexual and gender diversity*. Women's Health Advocacy Foundation. (in Thai)
- Soontravaravit, N. (2010). *The Construced meanings and identities of “gays” in real space and cyber space* [Master of Arts, Human and Social Development]. Prince of Songkla University database. (in Thai)
- Ta-inta, P. (2014, 20-21 November). *Language styles in online social network status posting of Japanese homosexual male* [Paper Presentation]. The 9th International Conference on Humanities and Social Sciences. Khon Kaen, Thailand. (in Thai)